

Gyakorlati beszámoló Finnországról

Leonardo mobilitás pályázat ”Közös program – közös siker”

A munkaprogram címe: Napjaink kiegészítői az öltözködésben

Alcím: Hagyományos kiegészítők – kalapok, sapkák, táskák, kesztyűk, sálak - szerepe a mai fiatalok öltözködésében

***2014. január 5.-február 2.
Hämeenlinna***

***Készítette:
Juhász Viktória
14/R***

Küldő intézmény: Szegedi Szolgáltatási Szakképző Iskola Kossuth Zsuzsanna Tagintézménye

Fogadó intézmény:

Koulutus kuntayhtymä Tavastia (Ammattiopisto Tavastia) Hämeenlinna, Finnország

Bevezetés:

Egy kis ismertető Hämeenlinnáról. A város 1639-ben jött létre Dél-Finnországban. Nagyon fontos közigazgatási terület. (Mint utóbb megtudtuk, a város a megérkezésünk utáni napon ünnepelte a 375. születésnapját.) Itt született Jean Sibelius zeneszerző. Finnországban nincsenek nagy metropoliszok, környezettudatosság van. A városnak körülbelül 68 000 fő a lakossága. A település körüli területet jobbra tavak foglalják el. A nagy szakképző intézményben harmincötféle szakmát oktatnak. A város Häme történelmi régió központja. A häme-i vár a 13. század végén épült. (A várhoz a megérkezésünk utáni első napon el is látogattunk.)

Indulás: Január 5.-én a 13:45-ös vonattal, útnak indultunk a ferihegyi repülőtérre. Az oda vezető úton a szüleim is elkísértek. A járat a 2-esterminálról indult, 19:20-kor. Addig elbúcsúztam a szüleimtől, lemértük a bőröndöt, befóliáztuk és vártunk a becsekkolásra. Elidőztünk egy kis időt a benti várakozó részben. Ezután felmentünk a repülőre és vártunk az indulásra. A repülő pontosan indult.



Az érkezés:

Miután sikeresen megérkeztünk Helsinkibe, autóbusszal mentünk tovább Hämeenlinnába, ahol a buszpályaudvaron Marita tanárnő már várt minket a kisbusszal. Kedvesen bemutatkozott, majd segített bepakolni a bőröndjeinket és elindultunk a kollégiumba. A Kollégium, és a szobák is kártyával nyílnak. A szoba kényelmes. 2 fős szobák vannak. A szoba el van látva hűtővel,



mikróval, a fürdőszoba tiszta, az ágyon kikészítve tiszta huzatok, és törülközők voltak kikészítve. Bár volt mini konyha a szobában, a főzőlapos részét nem tudtuk beindítani. Ezután kipakoltuk a dolgainkat a szekrénybe, majd nyugovóra tértünk.

Az első hét.

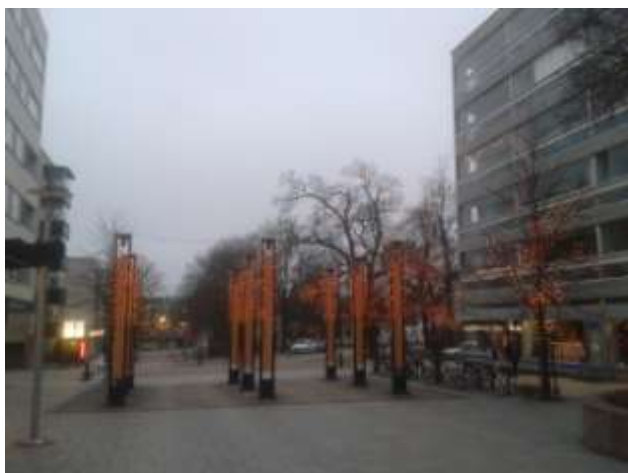
Hétfő, vagyis vízkereszt napján az iskola és minden más zárva volt, de délután, miután sikeresen kipihentük magunkat, elindultunk szétnézni a városban. Enikő és Ildikó tanárnő segítségével nekiindultunk a városnak. Az első cél a vár volt.



Mivel azon a napon volt vízkereszt, illetve a város születésnapja is, egy kis várjátékkal kedveskedtek az idelátogatóknak, és a gyerekeknek is.



Ezután megnéztük egy kicsit a várost is. Az érdekes szépsége az első napnak az volt, hogy nem volt hó. Mivel nem nagyon figyeltük meg az érkezésünk napján, így nem kicsit volt furcsa a +5 °C fok. Még láthattuk a karácsonyi díszítést is.



Ekkor még nem volt befagyva a tó vize.



Kedden Megismerkedtünk az iskolával valamint Päivi (Pejvi) tanárnővel is. Tájékoztatt bennünket, természetesen angolul, a szabályokkal, megmutatta, mire kell odafigyelnünk, illetve, ha problémánk van, nyugodtan keressük meg. Az iskola a megérkezésünk tiszteletére aznapra felvonta a finn és a magyar zászlót is. Aznap finn népi hímzéseket készítettünk. Az enyém az alábbi képen látható.



A szerdai nap is hímzéssel telt. Folytattam a mintát. Délután szétnéztünk a városban, ahol szinte a város közepén egy nagyon régi temető van, parknak berendezve. Kissé morbid, de hangulatos.



Csütörtökön és pénteken babát és kenyértartó kosarat készítettünk.



Szombaton Päivi tanárnő elvitt minket pár second-hand shopba. Illetve megnéztünk egy hangulatos kávézó és bicikliszerelő műhely ötvözeteként működő helyet is a Verkatehdas-ban. Kár, hogy nálunk nincs ilyen jellegű hely. Este mostunk. (Aznap esett a hó.)





Vasárnap délelőtt pihentünk, illetve lefényképeztek a tanárnők minket a még otthon elkészített ajándék pártákkal, mielőtt elmentek.



Délután nekiindultunk megnézni a külvárosi részt. Végül az 1952-es olimpia helyszínére lyukadtunk ki.





2.hét

Hétfő

Hétfő reggel felvonták a francia zászlót is, mivel ők is megérkeztek. Mivel már nem csak mi voltunk idegenek az iskolában, így körbevezettek minket. Az iskolában készítettünk még egy pár szövetkosarat.



Kedden nekikezdttem egy varrós neszeszernek, amibe később a varrós kellékeimet tudtam tárolni. A neszeszer pach-work módszerrel készült. 4 anyagréteget egymásra helyezünk, és átlós vonalakkal rögzítjük. A vonalak közötti távolság 1 cm. Ezután fel kell vágni az anyagot a két varrás között. Ezt is sikerült elsajátítani.



Szerda

A szerda nem volt szakmailag érdekes. folytattuk a neszeszer varrást, mivel az otthoniaknak ajándékot is szeretnénk volna készíteni.



Csütörtök

aznap délután szétnéztünk a városban. Megnéztük a helyi varrógép szaküzletet, valamint megnéztük a Marimekko üzletet is. (Érdekesség, hogy a tó be van fagyva.)

Péntek

Kerek párnát varrtunk, ami később otthon az iskolai szerkényben ki is lett rakva. Anyagokat válogattunk. (Délután bementünk a városba.)



A szombat-vasárnap kissé unalmasan telt. Mostunk, beszélgettünk az otthoniakkal, filmeztünk.

3. hét.

Hétfő (20.-a)

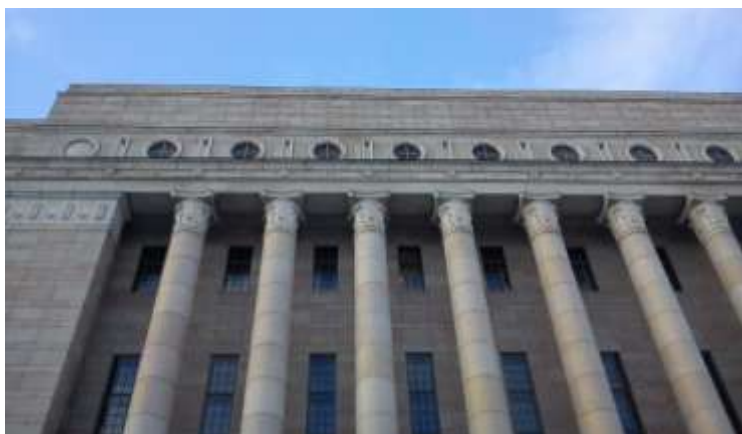
Päivi tanárnő hozott két párnát. Gyakorolhattuk a finn darázsolást, bár nem jutottunk sokra, mert eléggé bonyolult volt, de azért megpróbáltuk, de haladni is szerettünk volna, mert az otthoniaknak készítettük az ajándékokat. Ezen a napon nagyon hideg volt, mint azt az iskola hőmérője is mutatja, -18°C .



Kedden Päivi tanárnővel Helsinkibe mentünk. Az ott élő egyik felnőtt diák segített minket végigkalauzolni a városon. Elég sietős volt a tempó, hogy mindent láthassunk. Ajánlott a jó meleg, bokafogó bakancs. A Múzeumban többek között szépen restaurált viking öltözéket is láthattunk.



Megnézthettük a Finn parlamentet és ellátogattunk a Nemzeti Múzeumba is. A Finn parlament első látásra minimalistának tűnik. Közelebbről megnézve viszont nagyon is szép. Egyébként Finnországban szinte mindenhol így van.



Szurdán Rihimäki-ba utaztunk. Meg szeretnénk volna nézni az üveggyárat, de az sajnos januárban zárva volt. Ehelyett megnéztük a Vadászmúzeumot, ahol viszont nem készíthettünk képeket.





Csütörtökön elkezdtem egy táskát varrni. A bal oldali képen látható a már megvarrt párna, ollótartó tok, illetve a neszeszer is. A táskát először próba anyagból is elkészíttem.



Pénteken ismét Helsinkibe utaztunk. Az ottani iskola aznapra egy kisbuszt bérelt számunkra, mivel a francia diákok is jöttek. Első állomásunk Jean Sibelius emlékműve volt.



A hatalmas acél csövek össze voltak hegesztve. Nagyon szép, és érdekes volt számomra.



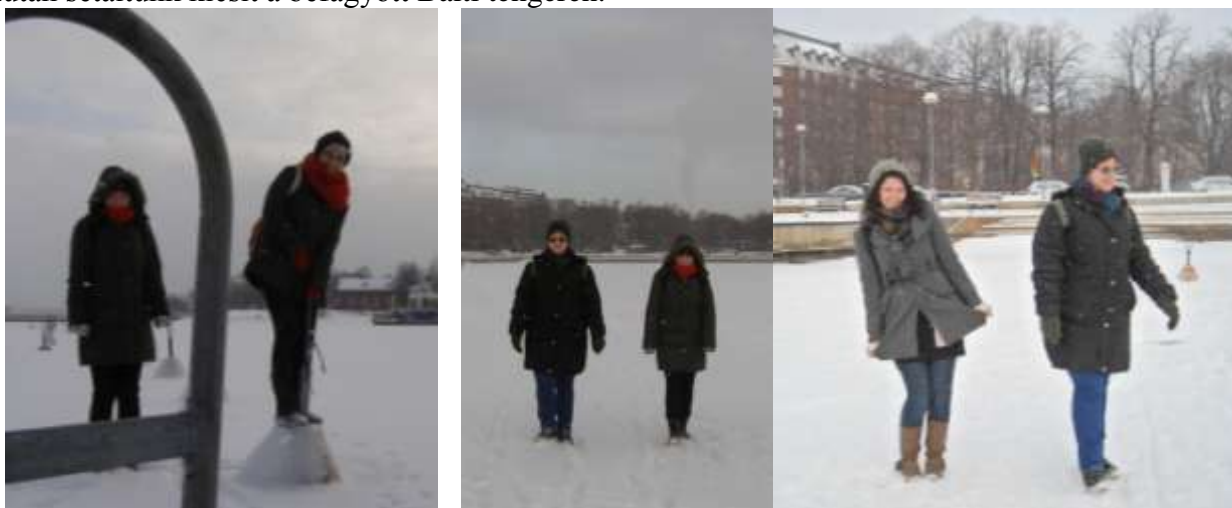
Ezután megnéztük a kőtemplomot is. Nagyon szép körül-köre felépített épület, gyönyörű akusztikai hangzással.



Láttuk a Havis Amanda szobrot.



Ezután sétáltunk kicsit a befagyott Balti tengeren.



Ellátogattunk a Design fórumra is, ahol a fiatal tervezők állíthatták, illetve árulhatták a saját maguk által tervezett portékát.

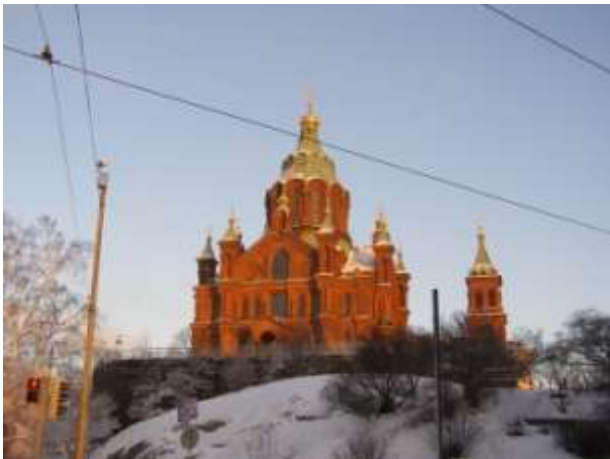




Egytől-egyig érdekes darab volt. Például a kólás üveges asztali lámpa, vagy a bicikliváltóból készült gyertyatartó is nagyon tetszett. A ruhák is nagyon szépen voltak kidolgozva.



Ezután megnéztük az ortodox templomot is. Észak-Európa legnagyobb ortodox, a finn Ortodox egyház legfőbb temploma. II. Sándor cár építtette.



Ezután pedig már indultunk is vissza a buszhoz, ami az Ortodox katedrális előtt parkolt.

Szombati nap:

Mosás, ételvásárlás, beszélgetés az otthoniakkal, filmezés. Ezzel telt el a nap.

Vasárnap a két tanárnő, Marita és Päivi elvitt minket Aulanko-ba. Felmentünk a kilátó toronyba is. Ez a hely nem messze van Hämeenlinnától.



Egyszerűen csodálatos az a hely.
Szívesen visszamennék majd még ide.
Bár valószínűleg nyári időszakban inkább.
De ez, így ahogy volt nagyon jó volt.
Miután nagy nehezen lementünk az ezernyi lépcsőn a domboldalról,
készítettünk a befagyott tavon hó angyalt.
Miután sikeresen elmentünk a kisbuszig, elindultunk egy alpaka farmra.

A farmhoz tartozó kisboltban, volt alpaka szőrből készült plüssállat, zokni, sál, kesztyű.
Nagyon puha, meleg.

4.hét
Hétfő

készítettem patch-work technikával egy kis irattartót.



Kedd

Neki kezdtem egy bőrkesztyűnek. A belső része polár, mielőtt a bőrből varrtam volna meg, előtte kipróbáltam a polár anyagon. A terv, már megvolt, hogy fog kinézni.





Hála a tútolós, automata szálvágós varrógépnek, viszonylag könnyen meg tudtam varrni a kesztyűt.

Szerda

Az otthoniaknak készítettünk ajándékokat. (olló tartó, neszesszer, kosár, párna.)

Csütörtök

Elindultunk az Iittala üvegyárba, de sajnos felújítás miatt nem engedtek be minket, holott szerdán még azt mondták, hogy várnak minket. Elindultunk tovább Tamperébe. Útközben megálltunk egy nagyobb bevásárló központban. A földszinten megtaláltuk Finnország térképét.

Ezután elmentünk egy szőrme, és bőr kikészítő üzembe.



Láthattunk szürke róka, rénszarvas, és még sok más féle állatból készített szőrmét. Sokféle bőrt, sokféle mintával.

Ezután megnéztük a Tampere egyik részében lévő régi városrészt, melynek a neve Tallipihä. Nagyon szép és hangulatos városrész. A házak, ha jól emlékszem, akkor a 18.-ik században épültek, és a város felújította. Itt kézműves termékek, illetve kézzel készült termékek vannak.



Tallipihä-ba mindenféle képen érdeemes volt eljönni, mert ezernyi új ötlettel lettünk ellátva, illetve ennyi kézműves terméket máshol nem látni, mint itt.

Ezután elindultunk a végcélhoz.
Szauna. Mint megtudtuk, a kalapos tanárnő férje
aznapra kibérelte a cége nyaralóját,
mi egy faház volt.

Bár én a szaunázásban nem vettem részt,
a lányok nagyon élvezték.
Volt a faházban közös főzés, vacsora,
majd 2 turnusban elmentek szaunázni.
A stég végén volt egy létra,
és egy 1x1 méteres lyuk.



A lányoknak nagyon tetszett.

Miután mindenki végzett, visszamentünk a faházba, ahol lehetett pille cukrot, kolbászt, és kürtös kalácshoz való tésztát sütni nyárson. Nagyon jó volt. Miután mindenki kész lett, visszaindultunk a kollégiumba, ahova körülbelül 11-kor érkeztünk meg.

Pénteken dolgoztunk még egy kicsit, majd elkezdtek szétosztani a még itthon elkészített pártákat. Ezután Päivi is kedveskedett nekünk, mert hozott be süteményt, kávét, teát.



Elköszöntünk mindenkitől, Päivi megölelt minket, és minden jót kívántunk a tanítás végén egymásnak.

Este elmentünk még utoljára a városba. Megnéztük a Verkatehdas-t, ami egy régi ruhagyárból átalakított közösségi ház.



Szombaton még bementünk venni egy-két dolgot magunknak. Elkezdtünk bepakolni a bőröndbe, számoltuk a pénzünket. Kár, hogy csak annyi maradt, hogy a buszjegyet kifizessem. Egész hónapban nagyon oda kellett figyelni, hogy elég legyen a pénz a kinti megélhetésre!

Vasárnap délelőtt kitakarítottuk a szobát, mindent leellenőriztünk, hogy megvan-e, majd bent hagytuk a kártyát a szobában, és levittük a bőröndöket. Nemsoká Marita tanárnő már jött is a kisbusszal. Segített bepakolni a bőröndöket, és már indultunk is a buszállomás fele. Mire kiértünk a csomagokkal, már jött is a busz. Elköszöntünk, és felszálltunk a buszra. Körülbelül 2 óra múlva megérkeztünk Helsinkibe a 2-es terminálra. Kinyomtattuk a jegyeket, és vártunk. Lemértük a bőröndöket, nekem pakolni kellett egy picit. Ezután már be is csekkoltunk. Nemsoká indultunk is. Láttuk a repülőgépet, nemsoká már indultunk is.



Röpke két és fél óra múlva megláttuk Budapest fényeit, és pár perc múlva már le is szálltunk.

Értékelés:

Ami érdekes volt. Az ottani tanítás felnőtt képzésben is zajlik. Mi felnőttekkel voltunk összevonva az első 3 hétben. Nagyon kedvesek voltak, ők is sokat nevettek, beszéltek, bár nem annyit, amennyit mi. Nem annyira visszafogottak, mint amilyenek beállítják őket. Bár lehet, hogy ez csak a felnőttekkel van. Nagyon szívesen öltöznek. Hol narancssárga ruhába, hol pirosba öltöznek. Egészen más a stílus. Sokkal szabadabban öltöznek, nem félnek megmutatni az egyéniségüket. Az első héten sokat segítettek. Megmutatták az étkezőt, elmagyarázták a szabályokat. A rá következő hetekben pedig szinte minden nap elmondták nekünk az aznapi menüt.

A tanárnő (Päivi) is nagyon kedves volt. Hozott nekünk egy csomó szakmai könyvet, például hímzésekről, táskakészítésről. Ha volt kérdésünk, arra szívesen felelt. A finnek nagyon kreatívak, és nagyon tetszett nekik, hogy mi miket, hogyan készítünk el. Valaki mindig megdicsért minket, hogy „hű, ez de szép!”

Az angol nyelvvel az ottaniaknak nincs problémájuk. Nekem személy szerint volt olyan helyzet, amiben kissé megakadtam, de szerencsére a többiek a segítségemre siettek. Most már bátrabban használom az angol nyelvet, ha nem is tökéletesen, de már meg merek szólalni, ha kell.

Az ottani munkakörülmények egészen mások. Korszerű gépek, beleértve hímző-gép, vasaló.

Az órák 8 órakor kezdődtek, és vagy 2-ig vagy, 4-ig voltunk benn. Volt egy szünet $\frac{3}{4}$ 10-kor és volt ebédszünet 11-kor. Egyébként nem is tűnt fel, hogy annyi az idő, csak mikor ránk szóltak, hogy szünet van.

Ami odakint nagyon jó volt.

Tűtolós gépek. Megfelelő megvilágítás. Tisztaság. Viszonylag kötetlen óra. Alapanyagok, cérnák választhatósága.

Megtanultam egy egyszerű pach-work módszert. A bőrkesztyű elkészítése először kissé nagy falatnak tűnt, de ezt is sikerült elsajátítani.

Amit a kiutazóknak ajánlok:

pakoljanak a bőröndbe meleg ruhát. Vastag harisnya, pulóver...stb. kelleni fog. A reptéren a bőröndöket befóliázní, és a bőröndbe rakj el vizet, mert leszállás után jó, ha van.

Amit érdemes odakint venni:

Iittala üvegtermék, rénszarvashús, lakklekvár, csokoládé- ez mind tipikusan finn termék.

Ajándékokat is ilyen jellegűt érdemes venni. Vigyenek a kiutazók magukkal normális laptopot, vagy tabletet, amivel tudják tartani az itthoniakkal a kapcsolatot. A kollégiumban és az iskolában is van wifi.